

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.476
din 02.09.2009**

Dosar nr.: 15/2008

Petiția nr.: 784/10.01.2008

Petent: I O

Reclamat: Ministerul Internelor și Reformei Administrative

Obiect: condițiile accederii în magistratură

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1I O , cu reședința în [

I.2 Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cu sediul în București,
P-ța Revoluției nr.1 A, sector 1

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul, judecător stagiar la Judecătoria Brăila, sesizează o posibilă situație de discriminare referitoare la situația sa, față de cea a polițiștilor care au posibilitatea de a accede la funcția de magistrat, prin concurs, fără a exista obligativitatea restituirii sumelor ocazionate cu școlarizarea în cadrul instituțiilor de învățământ aparținând Ministerului Internelor și Reformei Administrative

III.Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Prin petiția nr. 784/10.01.2008 petentul comunică faptul că în perioada anilor 1997-2001 a urmat cursurile Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, iar în urma absolvirii a lucrat în calitate de ofițer de poliție în cadrul IPJ Buzău și IPJ Galați. În urma examenului de admitere la Institutul Național al Magistraturii, sesiunea septembrie 2005, a fost declarat admis, situație în care, reclamatul a dispus încetarea raporturilor de serviciu, cu obligativitatea restituirii cheltuielilor efectuate cu pregătirea în cadrul Academiei de Poliție.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.9197/02.07.2008, a fost citat dl.Iana Ovidiu, în calitate de petent, iar prin adresele nr.9196/02.07.2008 Ministerul

Internele și Reformei Administrative în calitate de reclamat, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.07.2008, iar prin adresele nr.11161 și 11162/26.08.2008 părțile au fost recitate pentru termenul stabilit la data de 09.09.2008.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul susține că, deși a solicitat încetarea raporturilor de serviciu în temeiul art.69 lit.e din Legea nr.360/2002, ca urmare a numirii într-o altă funcție publică, reclamatul a emis Ordinul nr.S/II/5144/03.10.2005 prin care a dispus încetarea raporturilor de serviciu în temeiul art.69 lit.d din același act normativ, respectiv la cerere.

5.2 Petentul susține că accesul în magistratură s-a făcut în conformitate cu prevederile art.12 – art.20 din Legea nr.303/2004, prin formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii, conform art.21 din aceeași lege, în urma absolvirii INM. La momentul în care a susținut examenul de admitere în Institutul Național al Magistraturii, conform prevederilor Legii nr.303/2004, aceasta era singura posibilitate de a accede în magistratură pentru petent, în calitate de ofițer de poliție judiciară, licențiat în drept. Există și posibilitatea numirii în magistratură și pe bază de concurs, în conformitate cu dispozițiile art.33, însă această prevedere era aplicabilă exclusiv pentru persoanele care au îndeplinit funcția de judecător, procuror și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art.87 alin.1. Pe baza acestor prevederi legale, petentul susține că nu putea să participe la concurs la acel moment, având ca unică posibilitate de a accede în magistratură susținerea examenului de admitere la Institutul Național al Magistraturii și absolvirea acestuia.

5.3 Prin OUG nr.100/2007 s-au adus modificări art.33 alin.1 din Legea nr.303/2004, creându-se posibilitatea susținerii unui concurs de a accede în magistratură și ofițerilor de poliție judiciară cu studii superioare juridice. Petentul susține că urmare a acestei modificări legislative, la data de 30.10.2007 a înaintat o cerere Ministrului Internele și Reformei Administrative prin care a solicitat să i se comunice poziția respectivei autorități față de accesul în magistratură, pe viitor, al ofițerilor de poliție judiciară, și i s-a comunicat că în situația în care un ofițer de poliție judiciară, absolvent al Academiei de Poliție, care în primii 10 ani de activitate va promova un examen în magistratură organizat conform art.33 alin.1 din Legea 303/2004, așa cum a fost modificată, acestuia i se vor înceta raporturile de serviciu conform art.69 lit.e din Legea 360/2002, la numirea într-o altă funcție publică, împrejurare care nu îi este imputabilă și care astfel nu va atrage restituirea cheltuielilor cu pregătirea sa. De asemenea, petentul susține că i s-a comunicat că i-au fost încetate raporturile de serviciu la cerere, care este o situație imputabilă petentului, și care implică restituirea cheltuielilor efectuate cu pregătirea sa.

5.4 Petentul consideră că este supus unui tratament discriminatoriu prin faptul că este ilegală imputarea cheltuielilor de școlarizare la încetarea raporturilor de serviciu ca urmare a admiterii în Institutul Național al Magistraturii

în raport cu cei care au posibilitatea la momentul de față, să participe la concurs și care sunt scutiți de restituirea cheltuielilor de școlarizare.

5.5 Petentul a avut acces în magistratură în conformitate cu prevederile legale în vigoare anterior, în timp ce la momentul actual se poate accede în magistratură fără a se urma perioada de pregătire și fără obligarea suportării cheltuielilor de școlarizare.

5.6 Petentul consideră că i se aplică un tratament discriminatoriu prin modul de interpretare juridică a temeiurilor încetării raporturilor de serviciu la cerere în situația lui, și la numirea într-o altă funcție publică, în situația celorlalte persoane, după modificarea dispozițiilor legale.

5.7 Reclamatul transmite prin adresa nr.3299/26.02.2009 susține că cererea inițială a petentului de încetare a raporturilor de serviciu a avut ca temei juridic art.69 alin.1 lit.e din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, însă având în vedere faptul că petentul urma să parcurgă perioada de pregătire profesională din cadrul Institutului Național al Magistraturii, în calitate de auditor de justiție (auditorul de justiție nefiind recunoscut ca având natura unei funcții publice), cererea acestuia de încetare a raporturilor de serviciu fiind încadrată în parametrii art.69 alin.1 lit.d din Legea nr.360/2002, respectiv la cerere, cu obligativitatea restituirii cheltuielilor efectuate cu pregătirea sa, potrivit art.70 din Legea nr.360/2002. Potrivit acestui articol, polițistul care a absolvit o instituție de învățământ a MIRA și căruia i-au încetat raporturile de serviciu în primii 10 ani de activitate din motive imputabile lui, este obligat să restituie cheltuielile efectuate cu pregătirea sa, proporțional cu perioada rămasă până la 10 ani, potrivit angajamentului încheiat în acest sens. OUG 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, modifică art.33 alin.1 din Legea 303/2004 în sensul că pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs și ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice cu obligativitatea de a urma un curs de pregătire profesională timp de 6 luni. Această modificare a intervenit însă după 2 ani de la momentul încetării raporturilor de serviciu ale petentului, iar la acel moment erau în vigoare dispozițiile care stabileau obligativitatea parcurgerii etapei de pregătire profesională, ca auditor de justiție, pe o perioadă de 2 ani. Reclamatul invocă aspectele legate de acțiunea normei juridice în timp, respectiv nerecoactivitatea. De asemenea, se invocă aspecte ce țin de aplicarea legii care nu pot constitui fapte de discriminare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23

iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4 În spetă, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă faptul că petentul a solicitat încetarea raporturilor de serviciu în temeiul art.69 lit.e din Legea nr.360/2002, ca urmare a numirii într-o altă funcție publică, reclamatul emițând Ordinul nr.S/II/5144/03.10.2005 prin care a dispus încetarea raporturilor de serviciu în temeiul art.69 lit.d din același act normativ, respectiv la cerere. De asemenea, se reține că petentul invocă ca ilegală imputarea cheltuielilor de școlarizare la încetarea raporturilor de serviciu ca urmare a admiterii în Institutul Național al Magistraturii în raport cu cei care au posibilitatea la momentul de față, să participe la concurs și care sunt scutiți de restituirea cheltuielilor de școlarizare.

5.5 Colegiul Director analizând petiția dedusă soluționării, precum și susținerile părților, este de opinie că modalitatea de interpretare și aplicare a legii excede atribuțiilor Colegiului, astfel cum sunt reglementate de O.G. nr. 137/2000, republicată, fiind atributul exclusiv al instanțelor judecătorești.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G.137/2000, republicată ;
2. Clasarea petiției;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

TRUINEA Roxana Paula – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

